

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НОВИ БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 1999.ГОДИНЕ
ГОДИНА X БРОЈ 691

СРПСКИ РАДИКАЛИ ПО ВОЉИ НАРОДА

**Српска
радикална
странка**

**Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!**

ВЕЛИКА СРБИЈА

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ
ОПШТИНСКИ ОДБОР
НОВИ БЕОГРАД

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЗАПИСНИК О. О. **НОВИ БЕОГРАД** 70181 **страница број** 2

Евидентирано је присуство 39 чланова О. О. Српске радикалне странке Нови Београд. Предложени дневни ред је усвојен једногласно. Записник са 162. редовне седнице усвојен је без примедби.

1. На предлог свих М. О., О. О. СРС Нови Београд донео је једногласно одлуку да Петом отаџбинском конгресу за председника Српске радикалне странке предложи господина др Војислава Шешеља, а за заменика председника господина Томислава Николића. Кандидатура господина др Војислава Шешеља и господина Томислава Николића за челне функције у Српској радикалној странци проистекла је из њиховог огромног угледа у српском народу, као и искрене борбе за очување виталних интереса нашег народа и државе. Одговорност, озбиљност и преданост господина др Војислава Шешеља и господина Томислава Николића у обављању свих државних послова допринели су повећању популарности и угледа њих самих и Српске радикалне странке у целини. Памет, мудрост, знање и поштење карактеришу и др Војислава Шешеља и господина Томислава Николића. Српски радикали Новог Београда сматрају да су господин др Војислав Шешељ и господин Томислав Николић најбољи представници српског народа, људи који се храбро и одлучно боре за бољу сутрашњицу српске државе и њених грађана. Њихов избор на руководећа места у Српској радикалној странци гарантовао би континуитет патриотске, одговорне и слободарске политике српских радикала.

26. 10. 1999. године

О.О. СРС Нови Београд

- Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ • Издање приредио: Општински одбор Нови Београд
- Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић
- Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић • Технички уредник: Северин Поповић
- Техничко уређење и компјутерски прелом: Саша Радовановић
- Лектор: Зорица Илић
- Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Жана Живаљевић, Александар Вучић, Драгољуб Стаменковић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Вељко Дукић, Весна Марић
- Секретар редакције: Љиљана Михајловић
- Штампа: „Крамер принт“ Коларчева 46, Земун

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

3

Двадесета седница Скупштине града Београда

ПРОБЛЕМИ БЕОГРАЂАНА

НЕВАЖНИ ЗА ГРАДСКУ ВЛАСТ

Скупштина града Београда без кворума усвојила још један захтев. Захтев за расписивање ванредних избора на свим нивоима до краја године. Расправа о градском превозу и припремама града за зиму поново одложени

Двадесета седница Скупштине града Београда одржана је 22.10.1999. године са почетком у 15 часова. Тема састанка је била једина тачка, преко реда заказана, декларација о расписивању ванредних избора на свим нивоима, до краја ове године. Захтев са именима Скупштине градова и општина, у којима су на власти представници такозване демократске опозиције (опозиционе странке), упути-

Скупштином града, како би се избегле расправе о горућим темама града, и одговорности градских челника за стање у Градском саобраћајном предузећу и манипулацијама са легализацијом бесправне градње на Дедињу.

Срђан Смиљковић (Југословенска левица) подржао је захтев социјалиста и додао да Југословенска левица „неће учествовати у политикантској трибини“.

Напуштање Скупштине града Београда наставило се одборницима Српске радикалне странке, после расправе председника Војислава Шешелја и потпредседника Демократске странке Слободана Вуксановића. Овај одборник заговорник западњачке демократије, који се радо и са задовољством клања америчким бандитима, дрско је изјавио да је „радикалима важнији конгрес, од грађана и њиховог преживљавања“.

Реплику Вуксановић-Шешел прекинуо је Божић речима да се удаљило од теме, па се прешло на одлучивање. Усвојен је предлажен захтев за расписивање ванредних избора.

Одборници Српске радикалне странке гласали су против, а затим напустили седницу. Преостали одборници уз коментар да за расправу није потребан кворум наставили су заседање.

Проблеми градског превоза и припреме града за зиму нису ни овога пута споменути.

Остала је новинарска дилема: Да ли потпредседник Демократске странке „брине“ за народ или брине због превремених избора?

Захтев је застављен од осам тачака:

1. Пропорционални изборни систем на свим нивоима

2. Ревизија бирачких спискова
3. Потпора, контрола избора почев од контроле бирачких спискова, контроле штампања гласачких листића, контроле изборног процеса, бројања гласова, обраде података присуства домаћих и страних посматрача

4. Нови састав сталног дела изборне комисије

5. Укидање постојећих закона о јавном информисању

6. Међународна правила о вођењу кампање и вођењу медија

7. Нови закон о политичким партијама

8. Закон о финансирању партија

За ванредне изборе двадесет девет општина у Србији.

„Основа овог предлога може да се прихвати с преформулацијом захтева за ванредне изборе за Београд, јер је само то у оквиру надлежности Градске скупштине“, рекао је Војислав Шешел.

Градски оци константно крше закон

Питао је др Шешел још, шта има Скупштина града да размишља о савезним или републичким изборима?

Војислав Шешел сврстао је то у најтеже злоупотребе Скупштине града у политиканске сврхе и да је то још један у низу разлога за увођење принудне управе у Београду... Градска власт доследно, константно и систематски крши законе. Не обавља послове због којих су нас грађани упутили у Градску скупштину, а бави се страначком политиком. Српски покрет обнове је све посланичке групе у влади Републике Србије одбио. Демократска странка је летос рекла да неће изборити, него хоће власт без избора. Прво власт, годину дана да владају, па онда да заказују изборе“, додао је.

„Ко ће то предати власт? Зар ми који смо се борили целог живота за власт, толико је волимо да је не би дали ни по којој цену, осим ако народ другачије одлучи. Шта је Српски покрет обнове био спреман за ове две године да уради, да сачува власт? Коалицију са оним, са овим, па мало овако, па мало онако, да што дуже владају“, приметио је Војислав Шешел.

Представник одборничке групе Српских радикала нагласио је да заинтересованост за преговоре са парламентарним странкама у Републичкој и Савезној скупштини постоји, у заказивању панел расправе, али без ултиматума.

„Свако заказивање избора после нове године је сврстано у редовне изборе“

Др Шешел: „Градска власт доследно, константно и систематски крши законе“

ле су јединствен захтев властима у Србији да не одложно приступе договору са демократском опозицијом о одржавању ванредних избора. То су: савезни, републички, покрајински, локални као и председнички избори.

Тачка без преседана

Одлазак одборника Социјалистичке партије Србије, Југословенске левице уследио је после изношења примедби на рад ове и прошлих седница Скупштине града Београда.

Шеф одборничке групе Социјалистичке партије Србије, Жарко Шешлија, приметио је да је предложена тачка дневног реда „без преседана и да је апсурдна“. Истичући да је реч о још једном грубом кршењу пословника. Он је рекао да се на тај начин манипулише

ре”, рекао је Шешел. Замолио је опозиционе странке да се наљуте и бојкотују изборе, како би се онда грађани опредељивали само између Српске радикалне странке и левице.

За реч се јавио Слободан Вуксановић и констатовао оно што и птице знају, да је живот грађана у Србији тежак. „Улазимо у двадесет први век, а грејемо се на дрва”. Говорио је о функцији одборника у Скупштини, о обавези да брину о нормалном животу грађана, о искуству народа и изборима за протеклих десет година. „Народ зна када нема поштених избора да се после краде и на платама”, примртно је Вуксановић.

Шеф одборничке групе Српске радикалне странке Војислав Шешел о крађи је рекао да Српска радикална странка никад није учествовала ни у каквим крађама и додао: „Нама су крали”!

Није желео да набраја све оне који су крали, поменуо је само Демократску странку. „Одмах после избора 1996. године украли сте нам 1 или 2 мандата. Не могу они што краду да нападају друге за крађу. Кад су грађани за нас гласали да будемо одборници Градске скупштине имали су у виду надлежност Градске скупштине. Сматрали су да смо способни да се бавимо комуналијама, водом, асфалтирањем, одношењем градског смећа. Они нису за нас гласали да се бавимо вишом политиком”.

Осврт др Шешела на функционисање и рад градске владе био је истинит и горак. Београђани имају примедбе на градску власт од краја 1996. године, тачније почетка 1997. године, када су челници бивше коалиције „Заједно” преузели власт на нивоу Београда, све је кренуло низбрдо. За то је било објективних и субјективних фактора. Осамсто аутобуса градског саобраћајног превоза те године је излазило на улице, а данас једва да изађе двеста педесет. Расправе о томе се још нису водиле, јер ту тему надлежни из Градске Владе избегавају.

Обраћајући се Вуксановићу, др Шешел је рекао: „Говорите да је земља у тешкој ситуацији, вас можда нису обавестили да је наша земља бомбардована! Бомбардовали су је они са којима ви сарађујете. Ваше речи можда би деловале убедљиво да сте се од њих дистанцирали, али нисте!! Немате права на такве изјаве и такав револт”.

Немар београдских челника превазилази праг толеранције

После полемике између Вуксановића и др Шешела, истовремено су се јавили Војислав Шешел и одборник Демократске странке, господин Прица који није добио право „за реч”, па је Шешел рекао: „Ајмо ми заједно”. Уступио му је пола реплике уз шалу да скупштина није имала лепши и коректнији поступак у историји. „Мислио сам да ће узети један део микрофона, а он узео све.”

Господин Прица се извинио за изречену изјаву на прошлој седници. Питао председника Српске радикалне странке, када је погрешно, када је учествовао у Влади која је предала Косово, или кад је дао оставку и остао у тој Влади?

Шешел је одговорио: „Српска радикална странка је једина гласала против плана Ахтисари-Черномирдин. Изборе 1997. године Демократска странка је бојкотовала, да није, у влади Србије, имали би неколико посланика и спречили усвајање тог плана! Вас нема, по-

Ко има поштеду од затвора

Шеф одборничке групе Српске радикалне странке питао се како то да он као ученик комунистичке идеологије буде у затвору шест пута од тога четири пута од деведесете на овамо? „Под условом да сам онакав каквог ме ви представљате, што само ја, ниједан демократа не иде у затвор, да немате неку поштеду, нешто што ја не знам”?

Освртом на Раковицу 1991. године, исткао је да је цела структура Социјалистичке партије Србије на тим изборима

Српски радикали напустили седницу Градске владе због кршења закона

бегли сте са бојног поља, са мегдана”, приметио је др Шешел, а ми смо се борили како смо знали и умели. Поднели смо оставке у влади Србије, али нисмо поднели и на бављење политиком. Можда би престали да се бавимо политиком да нисмо видели нову опасност. Себи никад не бих опростио да неким својим потезом омогућим Демократској странци да дође на власт”. Председник Српске радикалне странке је за одбрану Крајине, Славоније и Босне рекао да је Српска радикална странка на последњој Скупштини Републике Српске имала шеснаест посланика, а Демократска странка ниједног. Команду над оружаним снагама, над војском ни над полицијом није имао. Пад Српске Крајине није могао да спречи јер је тих дана био у Ђвљанском затвору. „Бранио сам Српску Крајину пре свега од вас господине Вуксановићу и вама сличних, овде у Београду”, приметио је др Шешел. Рат дефинитивно није завршен, још питање Српске Крајине није решено, а да би једног дана било решено настојимо да ви никад не дођете на власт”.

имала кандидате који су већ били посланици или високи државни функционери. „Кажите ми ко је могао да ме победи? Нема ниједног. Истакли сте најбољег из Демократске странке, мислим да никад тако доброг нећете имати, али вас је напустио. Највећи књижевник кога смо имали у политици је деловао, као кад бих ја сад писао песме”.

Говорећи да је несигурност велики проблем Демократске странке у њиховом напредовању, Војислав Шешел је завршио говор.

Прешло се на одлучивање. Одборници Српске радикалне странке гласали су против усвајања захтева за расписивање ванредних избора на свим нивоима, а затим су напустили седницу градског парламента. У сали Градске скупштине остало је око 59 одборника који су усвојили захтев.

Наставка деветнаесте седнице, који је требало да се одржи одмах после двадесете седнице, није одржан, јер су демократе својим одласком „разбиле” кворум.

Селан Гордана

РЕШЕЊЕ НА ВИДИКУ

Има ли наде да житељи насеља зона „А“ буду прикључени на даљински топловод „Београдских електрана“

Одборници Српске радикалне странке Нови Београд се залажу да одговорно и савесно ураде и реше сваки проблем за који чују од Новобеограђана. Зато су становници из насеља зона „А“ затражили спас од српских радикала, да се прикључе на топловодну мрежу.

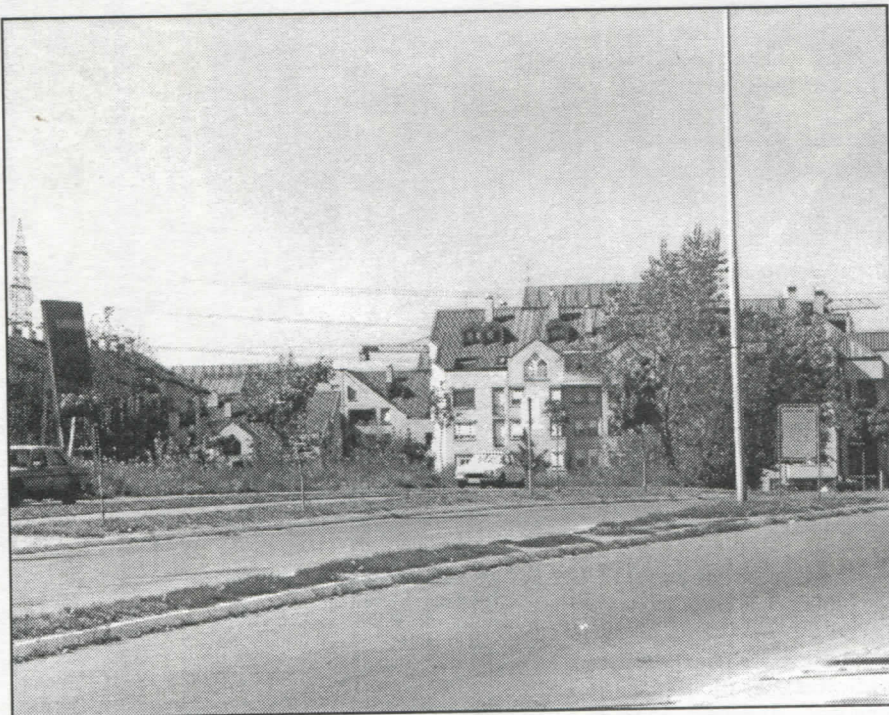
ма, јер нису освојили, на претходним, локалним изборима власт у Општини Нови Београд, одборници Српске радикалне странке Нови Београд показују огромну вољу и жељу да што више помогну грађанима овог дела Београда. Свим силама се залажу да одговорно и савесно ураде и реше

Такође су грађани преко месног одбора „Св. Василије Острошки“, и преко одборничке групе Српске радикалне странке у Скупштини Општине Нови Београд, упутили захтев за хитно регулисање саобраћаја на раскрсници улица Данила Лекића и Николе Добровића, јер су се на тој раскрсници дешавале многе несреће. Последња се догодила 17. септембра 1999. године на пешачком прелазу, у којој је настрадао Душан Пешић, који је имао свега девет година. Пошто се та раскрсница налази испред будуће основне школе, Новобеограђани траже да се саобраћајна сигнализација што пре постави да не би долазило до нових немилых догађаја.

Како се прикључити на топловод

Оно зашта се посебно залажу одборници Српске радикалне странке из Новог Београда је да се становници из насеља зона „А“ у месној заједници Бежанија прикључене на топловодну мрежу. Зато су се грађани тог насеља обратили директно одборнику Бранку Ковачевићу, и затражили су помоћ од српских радикала. Наиме, становници у насељу зона „А“ поднели су захтев за прикључење на топловодну мрежу приватних породичних кућа још пре десетак година, Београдској електрани. Захтев им је одбијен са образложењем да су стамбени објекти у зони „А“ далеко од постојећег топловода и да ће се прикључење тих стамбених објеката размотрити када се за то стекну услови. С обзиром да је изградњом стамбених објеката у трећој месној заједници „Бежанијска коса“, топловодна мрежа тих објеката удаљена свега педесетак метара од стамбених кућа у зони „А“, грађани овог насеља, сматрају да се стекао услов који је Београдска електрана навела у свом одговору 1989. године.

Зато су се и обратили одборнику Српске радикалне странке Бранку Ковачевићу да их повеже са ЈКП „Београдске електране“, и да проследи петицију ових грађана Градској скупштини преко градског одборника Драгомира Павловића. Та петиција је имала преко 150 потписа заинтересованих грађана. Предата је Градској скупштини, али Град је остао

Хоће ли житељи Новог Београда из насеља зоне "А" бити прикључени на топловод

Како се годинама уназад проблеме код грађана Новог Београда гомилају, политички челници у Општини Нови Београд све се теже одлучују да се око појединих питања директно суоче са мештанима, нарочито, откако су власт у граду Београду освојили идеолошки неистомисљеници. Обећања је било на претек али на њима се све и завршило. Криза је временом постајала све дубља, а са њом и све мање прилика да се уберу аплаузи и поени код Новобеограђана.

Како раде српски радикали

На сву срећу у овом нашем друштву постоје људи који желе да се реше готово сви проблеми наших суграђана. Српски радикали у Новом Београду су очит пример за то. Иако, немају извршну власт у својим рука-

сваки проблем који чују од Новобеограђана. Грађани долазе у контакт са одборницима преко месних одбора Српске радикалне странке или директно на одборничким данима, сваког петка у 12 часова у Скупштини Општине Нови Београд.

Тако се на иницијативу грађана месног одбора Српске радикалне странке „Ада Међица“, тражило од општинских одборника да покрену иницијативу да се простор који се налази иза барака Градског зеленила, односно на углу улица Јурија Гагарина и Нехруове наспе, поравна и асфалтира, како би се добијени простор користио за паркирање камиона, као и продају пољопривредних производа са тих истих камиона. Тиме би простор око пијаце био растерећен, и уједно проходнији за саобраћај и пешаке, а и пијаца би изгледала чистије.

нем на овај захтев Новобеограђана. Бранко Ковачевић је испунио обећање и повезао их је са Београдском електраном, како би ови људи добили прави увид у цену евентуалних будућих радова. ЈКП „Београдске електране” су им потврдиле да постоје техничке могућности за топлификацију и да је реализација топлификације могућа и испостављен им је однос коштања и однос суфинансирања. По њима би свака приватна кућа морала да одвоји око 10.000 дм, с тим што уговор који би се направио не би био фиксан. У ту цену није урачуната израда топловодног прикључка и предајне станице, тако да би коначни износ који би морали да плате био много већи. „Сви смо ми свесни да је то један од крупнијих инвестиционих захтева, али у данашње време тешко да би било ко могао из свог скромног кућног буџета да издвоји толику суму новца, када знамо каква су нам примања. Већина станара је у пензији, људи имају врло мала примања, и многи се једва довијају да преживе”, са огорчењем нам је рекао Миливоје Миленковић, житељ овог кварта, а по струци геодетски инжењер.

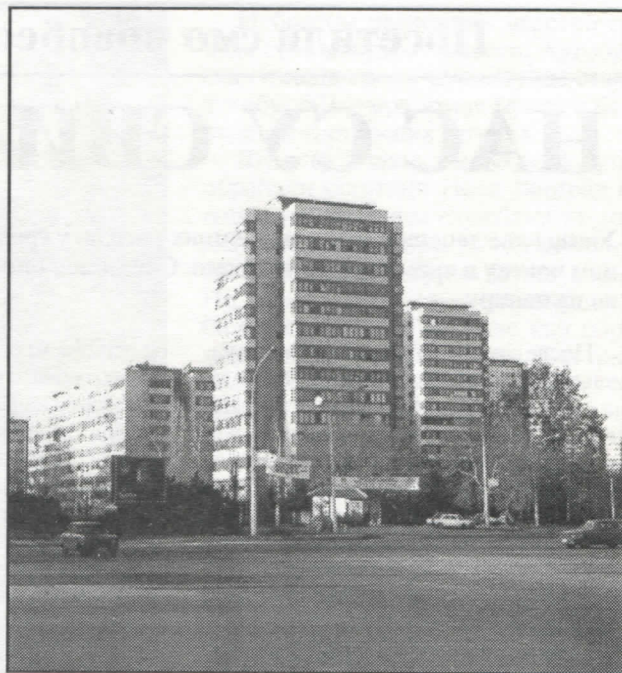
Топловод – најбоље решење

Изградња топловодне мреже би дугорочно донела велике уштеде, смањило би се загађење и што је најважније, много би се побољшало грејање грађана Новог Београда. Грејање на даљински систем из топлане Нови Београд би било сигурније, рентабилније и чистије него до сада. Ово је више него исплати-

во решење. Изградња топловодног извора мреже и даљинског система грејања би погасио постојеће индивидуалне и блоковске котларнице. Тако би се елиминисао један од два основна загађивача ваздуха, постигла би се апсолутна сигурност у грејању уз смањење трошкова одржавања, смањење превоза, буке, закрчености улица и знатно би се уштедело на потрошњи горива, а и електричне енергије, нарочито данас када се са свих страна апелује да се смањи потрошња електричне енергије, јер нам је енергетски систем био уништен услед бестијалне НАТО агресије.

Раније је изградњу топловодне мреже финансирао ЈКП „Београдске електране”, али откако је земља упала у дубоку кризу, све је препуштено мештанима. То једино не важи за Земунску општину, јер су тамо на власти српски радикали, а чињеница је да све што српски радикали кажу, то и ураде у најкраћем року и на најбољи начин.

Зато је одборник Српске радикалне странке у Новом Београду Бранко Ковачевић чврсто обећао, да би

Београђани заслужују мудру и способну власт која ће решавати проблеме грађана

после евентуалне победе српских радикала на локалним изборима у Новом Београду, спровео акцију топлификације насеља зона „А” у Месној заједници „Бежанија”, уз минимално учешће грађана, а то би износило 30% од укупне цене. У данашње време то се исплати, јер метар дрва кошта у око 50 немачких марака, а тона угља чак 110 немачких марака. Како улична цена динара пада, односно марка расте, тако да је за већину грађана немогуће да купе десетак метара дрва. Остатак би финансирала општина Нови Београд, Градска влада, и Београдске електране. Грађанима би се омогућило да на неколико рата то исплате. „Чак је и у садашњем тренутку Општински одор Српске радикалне странке био спреман да обезбеди већи део средстава за потребну изградњу топловодне мреже за насеља зона „А”, али без учешћа Београдских електрана, Скупштине општине Нови Београд и самих грађана, то је немогуће, јер је изградња даљинског топловода једна од крупнијих инвестиција”, рекао нам је господин Бранко Ковачевић.

За разлику од политичких партија у народу познатијих као „продавци магле”, српски радикали у Новом Београду, када би освојили власт, одмах би се позабавили решењем приоритетних проблема Новобеограђана. Поверење народа мора се оправдати, и једино се ту крије трачак наде за ове људе да бар осете живот достојан човека.

Татјана Олујић

Одборник Српске радикалне странке Бранко Ковачевић, коме житељи Бежаније верују

НАС СУ СВИ ЗАБОРАВИЛИ

Уназад две деценије једно од лепших насеља у граду. Данас овде живи око 8.000 људи у условима непримерним човеку и времену у којем јесмо. Све молбе општини Нови Београд да им се помогне остале су мртво слово на папиру.

После само три броја специјалца намењеног житељима Новог Београда, на нашу адресу почели су да стижу позиви за посету. Људи се, углавном, жале на услове живота и рада, желећи да о томе пишемо, да се макар чује како они који све ово знају ни прстом не мрдају да учине макар нешто што би показало да нису заборављени. За причу у овом броју нашег листа, посетили смо насеље Ледине.

У личној карти овог дела Новог Београда могло би, између осталог, да стоји: насељено пре 37 година, броји осам хиљада становника, има једну школу, обданиште и дом здравља. Добро, рекао би неко, да иза овога не стоје придеви који бацају тужну слику на овај део града смештен у троуглу између аеродрома Сурчин, новобеоградских блокова и Бежанијске косе. Овде сада, заиста, ништа не функционише.

Кроз насеље најсигурније пешнице

До Ледина смо дошли колима, путем који води за Сурчин. А онда пешнице, обилазећи бару чију дубину познају само староседеоци овог насеља, некада једног

од лепших у граду. Зуб времена начео је готово све што се оком да видети. Најгоре је, кажу, када као ових дана непрекидно пада киша. Вода се разлива где год хоће, а од блата не може из куће да се изађе. Насеље нема уличну канализацију, и зими када се топи снег без дубоких чизама не може се из куће ни кући.

Обилазећи Ледине прилазимо основној школи. Зграда, окречена неке далеке године испред које се протеже блатњаво игралиште величине рукометног. Све неограђено или тачније оивичено коровом и шибљем. Преко пута је обданиште. Место где највећи део свог предшколског живота проводе деца. Они, за које се у песми каже да су „украш свети“, у политичким говорима „наша будућност“. Стварност њиховог обданишта је брука и срамота општинске и друге власти која је надлежна за овај мали животни кутак у који деца долазе ујутро а одлазе када мама или тата заврше посао.

Борба за угодан дечији дан

Прилазимо малој сивој кућици, обилазећи велику бару општину и претрпану канту за смеће, очишћену прошле не-

деље. Гадан мирис зауставља дах. Дочекују нас срдечно васпитачице у ентеријеру који далеко одударе од спољне стварности. Велико срце, спретне руке и бујна машта направили су овде чуда. Измишљеним тапетама сакривен је давно окречен зид. Дечијим цртежима, по истом систему, украшени су ходници. Мала трпезарија блиста од чистоће а у спаваони уредно сложене зеке и меде чекају да се пробуде тек уснули малишани. По принципу, динар по динар, малобројно особље ове мале кућице за децу, купило је властитим средствима плетену гарнитуру за седење из које, кроз стакло, будно прате сваки дечији шум. Ево шта нам је испричала главна васпитачица ове установе Драгица Лазаревић: „Вртић је отворен 1970. године. У међувремену само је још једном давно окречен. Овде борави око стотину малишана што је максимум који можемо да примимо. Недостатак новчаних средстава одлаже нам решавање многих а нарочито нашег највећег проблема — уређење дворишта за децу. Сви покушаји да се оно ограда, све акције наше и родитељске трајале су увек само два-три дана. Након тога, захваљујући комшијама, ограде више нема. Ујутро док се двориште и улаз не очисте од, преко ноћи остављеног, свега и свачега, не можемо да уђемо. Решење је једино зидана ограда са вратима која би се закључавала. За ту инвестицију немамо средстава. То су велике паре. Све што је у нашој моћи, урадили смо да унутрашњост зграде буде пристojна и да је деци лепо. Властитим дотацијама, од наших малих плата, купили смо деци телевизор да гледају образовне емисије и цртаће. Али, обданиште је обијено и наш телевизор украден. Сада имамо само један касетофон. Ми смо, каже васпитачица Драгица, мали колектив од свега шест васпитача и две раднице али се лавовски боримо да наша деца не осете, бар овде, како смо као насеље запостављени. Без обзира што радимо у тешким условима ми васпитачи не желимо да идемо одавде. Ово је наша друга кућа за коју смо јако везани. урадићемо ми све што је у нашој моћи, да једнога дана, наше двориште буде ограђено, да у њему слободно расте цвеће а деца по чистом трче“, каже главна васпитачица вртића на Лединама Драгица Лазаревић.

Стварност овог обданишта је брука надлежних власти

Докле иде небрига за најмлађе становнике Ледина

Поглед из блата

Лепоту овог казивања већ на изласку из обданишта ремети поглед, ни мало пријатан, на насеље звано Контејнери. Нисмо улазили унутра, али смо и те како осетили да ове „кућице од карата“ немају канализацију. Овде живе Роми у условима непримереним људима у времену у којем јесмо. Овде је сат на казалици стао оне године када су расељени са територије садашњег блока 70 и привремено смештени овде. „Дођи да видиш де живим“ - зове ме молећиво једна мештанка, држећи за руку црнпурасту девојчицу. „Сними бре де ми дете спава. На трули каучи. Цури свуда, дођи бре“. Мајчинским инстинктом осећам дубоку грижу савести што не могу, ама баш ништа, и немо посматрам жену која бесно одлази, држећи за руку своју малену девојчицу. Можда би неко могао да им помогне. Они који су их пре петнаест година „привремено“ сместили у блато до колена, нису овде сигурно залазили. Заборавили су људе који овде живе, јер немају где. Са ногама у блату кроз крошње дрвећа, посматрају новобеоградске солитере. Толико близу а тако далеко.

С носталгијом у прошлост

Некада је овде, бар тако кажу, живот био много лепши. Имали су пијачу са двадесетак тезги од које је сада остала само поплочана празна површина. Воће и поврће продају улични препродавци.

У почетку насеље је имало комплетан Дом здравља са три лекара и апоте-

ком. Сада ово насеље лече два лекара а за лекове се мора у град. Нема више ни просторија где се раније окупљала омладина. Издате су приватницима. Општини требају паре а омладина се сада забавља испред продавница и у школском дворишту. Цупкају са ноге на ногу готово у мрклом мраку јер је, као све остало овде, јавна расвета у тоталном хаосу. Ноћ је кажу мештани Ледина овде сабласна.

Да ли ће институције за образовање деце изгледати овако и у XXI

Небригом надлежних неретко се овде губе и људски животи. Аутобуска станица према Сурчину где стаје аутобус 601 у мрклом је мраку и без икаквих светлосних сигнала.

Људи са Ледина много су се пута обраћали општини Нови Београд и њиховим стручним службама за помоћ. Желе да на прагу 21 века изађу из категорије грађана другог реда. Не траже много, само основно што би им омогућило да живе као нормални људи и грађани Новог Београда. Њихове молбе за помоћ, већ годинама немају слушаоце.

Беспрекорно раде само српски радикали

Оно што на Лединама беспрекорно функционише јесте Месни одбор Српске радикалне странке који носи назив свог насеља — Ледине. Председник овог одбора је Јурај Стрјачки који са поносом истиче да његов одбор броји преко четири стотине чланова и да је сваким даном бројчано већи. Српски радикали из овог насеља одазивају се редовно и масовно свакој покренутој акцији која има опште друштвени значај. Ово потврђује и пример последње акције организоване као помоћ земунској болници чије су залихе крви биле знатно смањене. Из Општинског одбора Српске радикалне странке Нови Београд, крв је дало преко осамдесет чланова од чега је више од половине из Месног одбора Ледине.

Бранка Бркљач

ШКОЛА ТОНЕ

Основна школа „Марко Орешковић” саграђена је 1959. године и била је друга по реду изграђена школа на територији Новог Београда. Тада се није могло ни претпоставити да ћемо само после 13 година од изградње, настати проблеми које руководство школе покушава да реши, ево већ 26 година без успеха

„Проблем је постао актуелан још 1972. године. Ради се о томе да школска зграда полако тоне”, каже директор школе Драган Ђурић. Терен на коме је саграђена школска зграда подложен је слегању, што значи, говорећи речником грађевинара, основа зграде није добро фундирана.

Конструкција зграде није оштећена

Појавиле су се и вертикалне и хоризонталне пукотине на зидовима и поду школе, како у приземљу, тако и на спрату, што је видљиво на први поглед. Нарочито су проблематична места где се одвајају стеништа и зидови од саме бетонске основе која је на више места тако улегнута да подсећа на корито. Међутим, прво мишљење грађевинских стручњака је да конструкција саме зграде није поремећена и поред пукотина на зидовима и чињенице да се испод темеља налази песак”

На интервенцију школе још је 1972. године грађевински Факултет у Београду - Завод за бетон и бетонске конструкције, израдио Елаборат санације О Ш „Марко Орешковић”, а инвеститор је требало да буде Београдска заједница образовања. Од тада па све до данас, није било поку-

шаја да се Елаборат стави у функцију, а зграда школе све више је пропадала. Нико се, за све ове године није заинтересовао за овај проблем иако се директор школе обраћао различитим институцијама, Скупштини општине, Секретаријату за образовање, Министарству образовања Републике Србије. Нико није ни реаговао а камоли размишљао о обезбеђењу средстава за санацију школе.

Зуб времена, или немар

„Пре три године, градска влада - Секретаријат за образовање, доделио нам је 150.000 динара, са којима смо могли само да порушимо старе и изградимо нове зидове у приземљу зграде за наставничку зборницу, просторије логопеда, канцеларију директора и библиотеку. Данас, после три године виде се нове пукотине и на тим новим зидовима” - истиче директор Ђукић.

Колектив школе се на разне начине довија да обезбеди средства за решавање других проблема, као што су поправке водовода и канализације, кречење, фарбање дрвенарије и слично, средствима спонзора, донатора и самих родитеља ученика ове школе, али је сигурно да дугогодишњи горући проблем на овај начин не може бити решен.

Земљотрес који се догодио пре извесног времена, допринео је стварању нових пукотина у вертикали дуж зидова. Скоро у свакој учионици се могу видети пукотине и оштећења зидова. Директор школе се и тад обратио дописом Министарству просвете Републике Србије, градској влади - Секретаријату за образовање, општини Нови Београд. Секретаријат за комунално стамбене делатности градске владе упутило је грађевинског инжењера који је „снимио” целокупно стање школске зграде, али записник о томе није доставио школи чак ни на интервенцију директора, са образложењем „да то није пракса”.

Од осигуравајућег завода „Динара”, код којег су све београдске школе морале да се осигурају, школа није могла да добије никаква средства за санацију услед елементарне непогоде - земљотреса. О оштећењима после земљотреса писало се у многим дневним листовима и истакнута је фотографија школе, али нико није помињао главни проблем, због чега је школа у земљотресу доживела још већа оштећења.

Упорни директор Ђукић је поново апеловао да се хитно размотри проблем, дописом упућеним на исте адресе на које се обраћао и раније. Школа „Марко Орешковић” је једина школа која нема бетонизован спортски терен у школском дворишту, физкултурна сала је у пропадању с улеглим подом и пропалим паркетом. Двадесет година није мењан школски намештај, школа није ограђена иако се зна да су пролетос у школско двориште подметнуте бомбе.

Петиција коју су покренули српски радикали

На иницијативу Месног одбора Српске радикалне странке на чијој се територији налази школа, пролетос су скупљени потписи за петицију за оградивање школе коју је прихватила градска влада али није учинила ништа. Да ли се чека да се слегањем темеља школа сруши па да се тек тада предузму неке мере или је то за надлежне значајан проблем!? Како било, али колектив школе ученици и њихови родитељи би највише желели да их се неко сети, па макар и идуће године када школа слави 40-ти рођендан. Спрега друштва и оних који у њему живе је безусловна: ако друштвена заједница не води рачуна о својим школама, не може очекивати ни да они који излазе из тих школа воде рачуна о њој.

Смиљка Драшћин

Ако друштвена заједница не води рачуна о својим школама, не може очекивати ни да они који излазе из тих школа воде рачуна о њој.

**Састанку Месног одбора „Козара”
присуствовао председник Општинског одбора**

РАД ДОНОСИ РЕЗУЛТАТЕ

Председник Општинског одбора Божидар Вучуровић говорио о предстојећим изборима и одговарао на питања чланова и симпатизера који су дошли да се информишу о раду Српске радикалне странке

Крајем септембра, тачније 29. 9.1999. године, у 18 часова одржан је састанак српских радикала Месног одбора „Козара”. Састанку су присуствовали и чланови Српске радикалне странке и грађани симпатизери Српске радикалне странке као и председник Општинског одбора Нови Београд Божидар Вучуровић. Организатор овог састанка био је председник Месног одбора Ђорђе Техељан и његови помоћници: потпредседници Маја Петровић, Владимир Борчић, Милан Петковић, Миле Бјеливук, Иван Ерић, и секретар Јованка Перушиновић.

Састанак је отворио председник месног одбора Ђорђе Техељан.

Прочитан је дневни ред, састављен од четири тачке. Најзанимљивија питања била су под тачком развоја, и на њих је одговарао председник Општинског одбора Вучуровић.

Реч две о изборима

Месни одбор налази се на Новом Београду у тржном центру „Козара”. Последњих година лепоту овог малог центра нарушила је импровизирана пијаца. Пијачне тезге замењене су картонским кутијама, гајбама и најлонима. Тако се продаје воће, поврће, цигаре, и производи за личну хигијену. Потребне грађана овог блока за куповином непрерађених витамина су оправдане, јер је пијаца блока 45 удаљена од Бежаније, неколико километара. Једно од питања грађана на данашњем састанку, односило се на легализацију зелене пијаце.

На овом састанку била је неизбежна и прича о предстојећим изборима. Упознавање присутних са редовним изборима, за чије расписивање је потребно одређено време од 40-60 дана.

„Локални и савезни избори који би требало да се одрже идуће године, нису превремени ни ванредни, већ редовни избори. То је зато што улазимо у редовну годину избора”, рекао је Вучуровић, и наставио: „Значај локалних и савезних избора је велики за све политичке партије, чак и оне маргиналне, које немају ни страначки програм.

Циљ нам је да добијемо власт на Општини Нови Београд. Приступ-

Председник Општинског одбора Нови Београд Божидар Вучуровић одговарао на питања грађана у Месном одбору „Козара”

нице које су се намножиле у односу на претходну годину, говоре да смо близу победе.”

Време је да Нови Београд добије праве домаћине

Затим је Божидар Вучуровић говорио о страначком раду, који мора да буде бољи и већи у предстојећем периоду. Тешка времена у којима се, по ко зна који пут пише српска историја, патриотима као што су српски радикали намеће, као неминовност нова искушења и борбе.”

Вучуровић је подсетио грађане да победом Српске радикалне странке на предстојећим локалним изборима и освајањем локалне власти у Новом Београду, грађани добијају власт која ће имати домаћински однос према граду и житељима Новог Београда.

„Примарни задатак био би нам поправка дотрајалих и изградња нових путева. На местима где животни услови захтевају, изградиле бисмо водовод и канализацију, реновирали бисмо школске зграде, и ако то није у надлежности Општине. Радили бисмо по угледу на Земун и у Новом

Београду. Била би то власт у корист народа.”

Против мита и корупције

Говорећи о раду Српске радикалне странке Вучуровић је нагласио како је Српска радикална странка против власти која форсира мито и корупцију, са таквим принципима ће наставити традицију.

„Рад Градске скупштине сигурно неће бити узор, јер измишљени „ценовник” за ценове појединаца из градске власти неких услуга грађани Београда унапред знају. Српски покрет обнови који врши локалну власт на нивоу Града Београда, народу је показао шта зна и уме. Слично је и у унутрашњости Србије, где је на власти СПО. Врх те политичке партије пљачка народ. Контрола над медијима и финансијама коју је успоставио Српски покрет обнове, омогућила је се-пе-о-вцима малверзације и криминал на градском нивоу.

Савез за промене ради под окриљем Америке, организованим уличним протестима. Дакле, манипулишу

незадовољством народа и тако се боре за власт у Савезној Републици Југославији.

прилично у медијима. У Савезну владу Српска радикална странка ушла је да би синхронизовала рад

портфеља у новом сазиву Републичке владе Божидар Вучуровић је јасно и разложно објаснио останака српских радикала у Републичкој влади.

Наиме, једина могућност да се програма Српске радикалне странке макар делимично спроведе у дело је кроз рад Владе Републике Србије. Земља се налази у тешкој ситуацији, незавидан је положај читавог српског народа, али као патриоте којима је народ на изборима 1997. године дао право одлучивања, у име српског народа (бирачким гласовима), српски радикали имали су моралну обавезу да остану у Републичкој влади. Нарочито када је у питању обнова земље после бестијалне НАТО агресије. Улога српских радикала је велика и значајна, она је историјска, и српски радикали свесни су свог историјског значаја али и опасности које доноси ово тешко време.

Реализација радикалског програма

Улазак српских радикала у реконструисану Савезну владу, по Вучуровићевим речима, представља само наставак спровођења радикалског програма. Сасвим је логично да српски радикали пропорционално броју посланика у Савезној скупштини буду заступљени и у Савезној влади. Много рада и напора улажу потпредседници Савезне владе, министри и помоћници министара. Извесно је, а и то српско национално биће примећује да, ма како живот био тежак, у многоме је олакшан управо захваљујући деловању српских радикала у Савезној и Републичкој влади.

Било је ту још питања која су се углавном односила на унутрашњи рад месних одбора и међусобну сарадњу. Такође, говорило се и о проблемима који све више падају на терет Новобеограђана. То су углавном била питања која су везана за локалну власт. Божидар Вучуровић говорио је о томе како би и шта би могло да буде ако српски радикали освоје власт на општини Нови Београд, али српски радикали још увек не држе власт у општини Нови Београд.

Долазе нови дани, надамо се да ће бити бољи и успешнији, нарочито ако српски радикали и даље буду спроводили страначки програм, и наставе да воде бригу о грађанима Србије. Редовни локални избори нису далеко. Треба их спремно сачекати, и гласати за оне праве. Гласати за народ, а народ то су српски радикали.

Гордана Селан

Како Савез за промене манипулише народним незадовољством

До власти демократским путем

Српски радикали нису за то. Српска радикална странка градила се на темељима патриотизма. Ми никада нисмо били за немире на улицама, извођење народа и слично. Српски радикали су против било каквих облика чињења, које је против Устава. Устав се мора поштовати. Дакле до власти се долази само путем демократских избора. Српска радикална странка никада неће одступити од таквих принципа. Ми смо легалисти и тако ће бити и убудуће."

Министар без портфеља говорио је о Републичкој и Савезној влади и уделу српских радикала у њима.

„Власт нисмо успели да освојимо сами, јер је народ на изборима тако одлучио. Тражили смо варијанту која укључује неку врсту коалиције са другим странкама. У случају да смо остали опозиција, изневерили бисмо велики број наших гласача. Србија је уласком српских радикала у коалицију са левим политичким блоком добила најдисциплинованију владу у својој историји. Ову Владу нису пратиле афере, а имала је успешних потеза у економској и социјалној сфери. Ова Влада успела је да среди релативно добро стање на универзитету и по-

Републичке и Савезне владе. Са једне стране би имали Републичку реконструисану владу која испуњава радикалске идеје и креће у реформе, а са друге Савезну владу која не прати њене идеје и реформе.

Извесно је, српски радикали су до сада урадили много, а желе и могу још више и боље. Бавимо се политиком да би били на власти и покушали да остваримо програм који смо обећали грађанима.

Време резервисано за питања

После ове поруке председника Општинског одбора, реч су добили присутни. Заинтересованост, како чланова Српске радикалне странке тако и грађана симпатизера била је велика када је реч о уласку, односно изласку из републичке Владе, па су још једном полемисали у том правцу. Наиме, неизоставно питање гласило је: „Зашто су српски радикали остали у реконструисаној републичкој Влади“?

Објашњења везана за излазак из Владе народног јединства, као и за останака, али и за улазак у Савезну владу најбоља су кад их изговара др Војислав Шешељ или потпредседник Савезне владе Томислав Николић. Међутим, и министар без

МЕСНИ ОДБОР ЗА ПРИМЕР

Један од успешнијих месних одбора Српске радикалне странке је месни одбор „Никола Пашић”, који броји око 280 чланова. Основан је 1992. године. То је један од првих месних одбора на територији Новог Београда. Основали су га Војислав Расипанов, Раденко Митровић, Зоран Ждеро и други

Српска радикална странка свој програм, идеје и рад реализује и повезује преко месних одбора. Преко чланова и активиста месних одбора Српска радикална странка и њени општински одори долазе директно у контакт са својим бирачима, тако да они представљају основну хелију у овој странци.

Приоритетни су проблеми народа

Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд има тридесет месних одбора, и сви они улажу много труда и рада на терену како би стекли што више поверења код народа. Управо су они „криви” за пораст популарности српских радикала у Новом Београду. Један од најуспешнијих месних одбора Општинског одбора СРС Нови Београд је и месни одбор „Никола Пашић” у блоку 70. Није чудо што је овај месни одбор узео име овог истакнутог српског државника и политичара. Наиме, Никола Пашић је један од оснивача Народне радикалне странке основане 1881. године, а та странка је сагледала битне проблеме народа и због тога је врло брзо постала, у оно време, најјача странка у српском друштву. Сличан развојни пут, али у данашњим условима, има Српска радикална странка, једна од најјачих политичких партија на овим нашим просторима.

Овај месни одбор воде људи који поштују српску историју и традицију, председник Војислав Јанић, потпредседници Симеон Митковски и Саво Станковић, и секретар Љиљана Влаховић. Они су спој срећне комбинације искусних и вредних активиста, способни су да се ухвате у коштац са свим проблемима страначког рада. Радозналцу не може да промакне ни велико ангажовање свих чланова месног одбора „Никола Пашић”.

„Велика Србија” решава све недоумице

Председник месног одбора Војислав Јанић, од чланова и активиста тражи непрекидан рад, који подразумева уклањавање нових симпатизера, али и

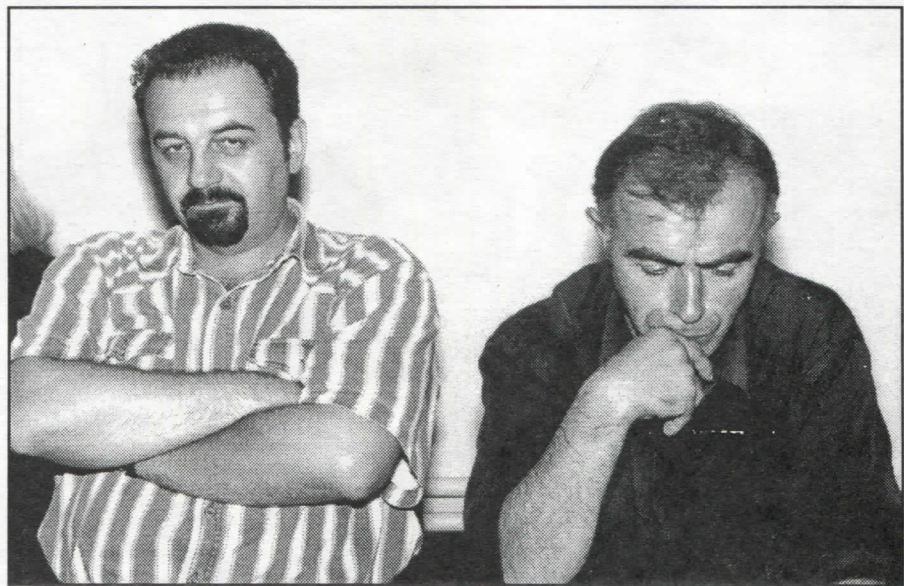
што непосреднији контакт са народом, како би се објаснио Програм Српске радикалне странке. Рад на терену Новог Београда тече у континуитету. Сви задаци месног одбора „Никола Пашић” завршавају се на време и квалитетно. Активисти овог месног одбора су ојачали странку новим члановима, тако да се могу похвалити великим бројем младих, способних људи, који су увек спремни да својим радом допринесу напретку месног одбора и саме странке. У странку свакодневно пристижу нови чланови, у просеку два до три члана недељно, тако да данас месни одбор Српске радикалне странке „Никола Пашић” броји око 280 чланова. Подела страначких новина је редовна, а и у свим осталим акцијама месни одбор „Никола Пашић” се показао међу највреднијим.

Хуманитарни фонд

Оно што издваја овај месни одбор од других је постојање хуманитарног

фонда у коме учествују сви чланови и активисти месног одбора, са својим донацијама. Тај фонд води Ружа Малић. Овако организован хуманитарни фонд прискаче у помоћ онима којима је то најнеопходније. На тај начин само доказују да им је стало до свих социјалних категорија у нашем друштву.

У раду овог месног одбора значајно место заузима заштита интереса становника блока 70 у Новом Београду. У овом, као и у 44. и 45. блоку, годинама се није ништа радило, ако се не рачунају планови који су временом постали само део маште. Овај месни одбор није на власти у Месној заједници „Братство и јединство”, мада се искрено надају да ће се целокупна ситуација променити. Месни одбор „Никола Пашић” покренуо је, крајем прошле године, заједно са страначким колегама из месног одбора „Ада Међица”, акцију потписивања петиција које би требало да убрзају решавање појединих проблема Новобеограђана. Ове петиције

Председник Месног одбора
Српске радикалне странке „Никола Пашић”,
Војислав Јокић, главни кривац за завидне успехе овог одбора

су имале преко 5.000 потписа, и упућене су Градској влади на разматрање. Међутим Градска влада није урадила ни 1/3 од онога што су тражили. Они су захтевали од Скупштине града да усвоје захтев потписаних грађана да се шеталишту „Лазаро Карденеса” врати првобитна намена, тј. да се изврши поправка стаза, осветљења, да се оборе ивичњаци за пролаз инвалидских колица, да се поставе браници за пролаз кола, и да шеталиште носи име Десанке Максимовић. Затим су тражили да комунална инспекција и органи МУП-а, спрече кретање и паркирање моторних возила по зеленим површинама и шеталиштима Блока 70, и да се забрани паркирање возила у улици Јурија Гагарина, између блока Енјб центра, где је сваки дан неопсива гужва. Захтевали су и да се организује уређење пешчара којих у овој месној заједници има много. Тражили су да се пешчаре преуреде у спортске терене и паркове, што би у многоне побољшало квалитет живљења и здравља деце, омладине, људи и старца. Поправка јавне чесме на шеталишту „Лазаро Карденеса” је неопходна, у близини школе 20. октобар и дечијег обданишта, што би у многоне било корисно за освежење превасходно деце и грађана блока 70, потом да се нареди надлежним службама да активирају пролаз за ватрогасну и хитну помоћ у центар Месне заједнице „Братство и јединство”, ради лакше интервенције у случају било каквог несрећног догађаја. Затим да се организује поправка акумулаторских станица по зградама, како би у случају нестанка електричне енергије, одмах прорадило сигурносно осветљење по ходницима зграда. Петицијом су тражили и да се

нареди хитно уклањање олупина, старих и дотрајалих аутомобила који много загађују и нарушавају изглед околине, а и прети опасност од евентуалног повређивања деце и грађана. Један од захтева био је и да се преиспита рад цивилне заштите и оспособљавање склоништа за збрињавање грађана, у случају хитне евакуације, и заштите од евентуалне агресије. Српски радикали као да су предосећали да ће доћи до бруталне НАТО агресије на нашу земљу.

Српски радикали одговорни људи

Склоништа су углавном дата на коришћење приватницима за складишта, па је у време рата било великих проблема. Запуштена и пуна воде и лагероване робе, на почетку рата, склоништа су била ван употребе. Једино су чланови и активисти месног одбора „Никола Пашић” преузели на себе одговорност да та склоништа на брзину, колико-толико припреме за коришћење.

Месни одбор „Никола Пашић” се увек одазивао акцијама добровољног давања крви, у организацији Општинског одбора Српске радикалне странке Нови Београд. Чак је неколико активиста добило плакете и повелје, јер су давали ову драгоцену животну течност преко двадесет и више пута.

Овај месни одбор жели да побољша животни стандард својих грађана а нарочито пензионера, јер сви добро знају, колика су примања ових наших најстаријих суграђана, те је и њихов рад обезвређен. Да брига не остане само празно слово на папиру, побринуо се потпредседник Месног одбора „Никола Пашић” Симеон Митковски, који је кандидат за одборника на следећим локал-

ним изборима. Наиме, захваљујући неисцрпној енергији и дозвољеној културној дози упорности, овај месни одбор обезбедио је одређене субвенције људима са најнижим примањима. Једна од

Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд, брине о својим суграђанима, па често организују хуманитарне акције

олакшица у тешком животу оних који имају најнижа примања, јесте смањење плаћања станарине. То умањење је око 50%. То није мало, данас, када пензионери примају месечно и по осамсто динара, и кад им дође станарина од 360,00 динара а кад се то преполови на 180,00 динара, то је значајна уштеда.

Мудрост и поштење

„Овом акцијом смо привукли у наше редове и најстарије житеље Новог Београда, јер су схватили коме је највише стало до побољшања животног стандарда наших суграђана”, са поносом нам је рекао председник месног одбора Војислав Јанић.

С обзиром да је месни одбор „Никола Пашић” увек спреман за рад и акцију, логично је да се све препреке сматрају изазовом. Они спремно дочекују нове локалне изборе. Велики оптимизам влада у овом месном одбору, кад је реч о наредним локалним изборима. Оптимизам је реалан јер проистиче из постигнутих резултата: омасовљавање странке. Посебну радост и наду у успех показује велики број младих и образованих људи, који желе само да буду најбољи домаћини овог града, а то могу Новобеограђанима да омогуће захваљујући програму Српске радикалне странке.

Татјана Олујић

Хуманост на делу: српски радикали, добровољни даваоци крви

**Општински одбор Српске радикалне странке
Нови Београд
ПОНОС НАРОДА И ВЛАСТ ПОШТЕНИХ ЉУДИ**

**У Скупштини града Београда
одборници Српске радикалне странке
залажу се за поштовање закона,
Устава и заштиту грађана**

**Божидар Вучуровић,
министар без портфеља
у реконструисаној
Влади Републике Србије**

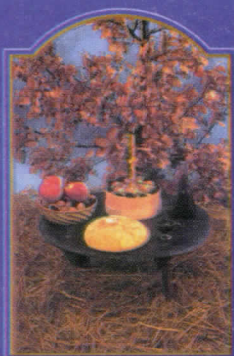
Српска
радикална странка

ХРИСТОС СЕ РОДИ

ВАИСТИНУ СЕ РОДИ

ОПШТИНСКИ ОДБОР
НОВИ БЕОГРАД